

عنوان مقاله:

پیوند نقاط سکونتگاهی در پرتو آمایش سرزمین (رهیافت نظری)

محل انتشار:

همایش ملی جغرافیا و آمایش سرزمین (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

سعید محمودی - کارشناس مسئول آمایش و برنامه ریزی منطقه ای سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان همدان

خلاصه مقاله:

تنظیم کنش متقابل بین عوامل انسانی و عوامل محیطی به منظور ایجاد سازمان سرزمینی مبتنی بر بهره گیری بهینه از استعدادهای انسانی و محیطی آمایش سرزمین نامیده می شود. در همین راستا، بررسی پیوند بین نقاط سکونتگاهی که در چارچوب راهبرد شبکه ای ایجاد می شود، موجب می گردد که در تدوین برنامه های توسعه اولاً به عوامل تأثیر گذار توسعه توجه شود و ثانیاً با شناخت روابط و چگونگی تأثیر متقابل آنها بر یکدیگر که در قالب بررسی انواع پیوندها صورت می گیرد، چارچوب سیاستگذاری واحدی را برای نقاط شهری و روستایی و یا سایر نقاط هم پیوند ارایه گردد. در راهبرد شبکه ای تقسیم نقاط شهری و روستایی در دنیای ارتباطات و کاهش فاصله ها معنی چندانی ندارد، بلکه جریان های مختلف کالا، نیروی انسانی، خدماتی و نظایر آن است که به صورت شبکه ای به فضای زندگی انسانها شکل می دهد. فضایی که تنها کارکردی یا مفعول نیست بلکه عامل مهمی در فرآیند تحقق توسعه پایدار محسوب می شود.

کلمات کلیدی:

پیوند، شهر، روستا و سکونتگاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/242309>

